

Ekskursie door de Flevopolders op zondag 31 oktober 1976.

Wat een verrassing, toen ik een rijtje auto's over de Knardijk aan zag komen rijden waar vogelaars van de Haarlemse Vogelwerkgroep in bleken te zitten. Het fijnste was dat ik me er bij aan mocht sluiten. Helaas heb ik echter niet het eerste deel van de tocht meegemaakt en omdat meneer Daan mij gevraagd heeft een verslagje te schrijven heb ik hieronder een uit de tweede hand ontvangen lijstje geplaatst.

- Bij de rotonde werden Kleine Zwanen overvliegend gezien. Verder zijn er Fuut, Geoorde Fuut, Krakeend, Smient, Brilduiker en Toppeveend gezien. Grote Zaagbek en Kleine Mantelmeeuw waren van de partij. Op de fuiken waren Aalscholver, Zwarte- en Noordse Stern waargenomen. Er werd een Holenduif gezien. Bij de Knardijk vloog een Roerdomp. Helaas werd er ook een dode Rietgors gevonden.-

Bij de Knardijkschuilhut waar we weinig zagen, begint in feite mijn verslag. Er was hier een groep van ong. 200 Kluten aanwezig. Verder Bergeenden en Grauwe Ganzen (ook overvliegend). Op de heen- en terugweg zagen we Baardmannetjes van vrij dichtbij. Prachtig! Wat mij opviel was dat ze niet voorzichtig, stilletjes de wijk namen, maar dat ze als het ware dansend en fladderend, en met luid gekraak van het riet een goed heenkomen zochten. We zagen verder enkele Aalscholwers overvliegen. Voordat ik bij de groep kwam had ik een mannetje Blauwe Kiekendief gezien, waarschijnlijk dezelfde die later door sommige mensen van de groep ook gezien is. Vanaf de Knardijkschuilhut gingen wij naar Lelystadheven een kopje koffie of iets anders nuttigen. Bij het weggaan zagen we nog verschillende Brilduikers vliegen. Toen we de Knardijk weer opreden zagen we in de linker plas enkele Dodaarsjes zwemmen. Een stuk verder rechts in een tussenslootje zagen we Wintertalingen van vrij dichtbij. We konden bij de mannetjes prachtig de gele, zwartomlijnde anaalstreek zien. Bij de daaropvolgende halte was er een uitgebreide discussie. We dachten het zwepend huwiet- huwiet- huwiet van de Porseleinhoen te horen. Het werd een poosje stil. Toen we terug naar de auto's liepen hoorden we het geluid weer. Het werd nu helemaal in twijfel getrokken of het een Porseleinhoen zou zijn. We wisten pas dat het er geen was toen er van dezelfde plek de roep van de door sommige mensen al verwachte Waterral klonk.

Bij dezelfde plas zagen we ook nog 3 Pijlstaarten die, ondanks dat ze hun kop onder water hielden en zodoende hun lange halzen verborgen, met de 25x kijker van meneer Daan toch goed te herkennen waren. We zagen hier ook een paar Slobeenden zwemmen. Na dit alles gingen wij de polder in. We reden een heel eind zonder iets te zien. Eindelijk zagen we een mannetje Blauwe Kiekendief. Kort daarop was er een Blauwe Reiger die een Bruine Kiekendief verjoeg. Op deze plek zagen we ook een vrouwtje Blauwe Kiekendief. De Bonte Kraaien waren ook op deze plek rijk vertegenwoordigd.

Ik weet niet meer precies waar we de eerste groep ganzen zagen. Het waren natuurlijk vooral Grauwe Ganzen. De Kleine Rietganzen die er ook zaten konden we heel goed bekijken en herkennen met de 25x kijker. We keken naar de ganzen toen opeens van de andere kant van de weg de roep van een Goudplevier klonk. Toen we keken zagen we, niet eens zo ver van ons vandaan, een hele rij zitten. Na een flink eind rijden kwamen we bij de hoek Knarweg-Meerkoetenweg waar we als hoogtepunt van de dag de Ruigpootbuizerd ontmoetten. Het is jammergenoeg zo, dat de natuurlijke sterfte van jonge Ruigpootbuizerden in de winter al erg groot is en 33% komt al in de herfst om. Toen we naar de Ruigpootbuizerd stonden te kijken zagen we ook nog een mannetje Blauwe Kiekendief. Maar eerst zagen we nog een groot aantal ganzen (na veel diskussieren weet ik eigenlijk nog niet hoeveel, mijn gevolgtrekking is meer dan 1100). Het was een heerlijk mengelmoesje. Ofschoon het meest Grauwe Ganzen waren, zaten er ook Kleine Rietganzen en nog andere soorten bij (welke kan ik me niet meer met zekerheid herinneren). De Grauwe Gans is van alle wilde ganzen degene die het minst noordelijk broedt. Tot voor een halve eeuw terug broedden ze nog in Friesland en momenteel in de Flevopolders.

Uit het Verkade album "Winter" door dr. Jac.P. Thijsse heb ik het volgende over Rotganzen gehaald.: "Over Rotganzen ging vroeger het sprookje, dat ze aan de bomen groeiden. Men kende hun nesten en eieren niet en men had nog weleens een dier gezien die men niet begreep n.l. de Eendenmossel. De Eendenmossels zouden aan de takken van de bomen groeien (gewoonlijk zitten ze met steeltjes vast aan rotsen, palen, schepen e.d.) eindelijk afvallen en in de zee terecht komen, waarna de schelp zich zou openen en het jonge Rotgansje frank en vrij de Oceaan zou inzwemmen. De Hollandse noordpoolvaarders hebben dit sprookje de wereld uitgeholpen doordat ze het geluk hadden in de poolzee een Rotganzenkolonie op een eilandje te vinden."

Bij deze groep ganzen eindigde de ekskursie en dus ook mijn verslagje.
Ik vond het ontzaglijk leuk en hoop nog vele keren met Uw Vogelwerkgroep
Haarlem mee te mogen.

Gijsbrecht Roye (jeugdig aspirantlid)
Oosterringdijk 75
Amsterdam(O)